

عنوان مقاله:

مطالعه اثر ورمی کمپوست و بیوچار بر رشد، عملکرد و کارایی مصرف آب بادنجان (*Solanum melongena L.*) در شرایط مزرعه

محل انتشار:

فصلنامه علوم باغبانی ایران، دوره 52، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محسن ابراهیمی - دانشجوی دکتری، دانشکده کشاورزی و صنایع غذایی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

محمد کاظم سوری - استادیار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

امیر موسوی - دانشیار، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری، تهران، ایران

نوازله صاحبانی - دانشیار، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر ورمی کمپوست و دو نوع بیوچار (بیوچار خرما و پسته) بر عملکرد و کارایی مصرف آب بادنجان در شرایط مزرعه. آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار اجرا گردید. عامل اول ورمی کمپوست در دو سطح (صفر، ۱۵۰۰ گرم در مترمربع) و عامل دوم بیوچار در سه سطح (صفر، ۵۰۰ گرم بیوچار خرما و ۵۰۰ گرم بیوچار پسته در متر مربع) بود. نتایج نشان داد بیشترین وزن تر و خشک اندام هوایی و ریشه در ترکیب تیماری کاربرد ورمی کمپوست و بیوچار خرما به دست آمد. بیشترین مقدار کلروفیل a و b مربوط به تیمار کاربرد ورمی کمپوست بود. همچنین نتایج نشان داد اثر بیوچار و اثر متقابل ورمی کمپوست و بیوچار بر تعداد میوه در بوته معنی دار بود. بیشترین تعداد میوه در بوته (۶۳/۱۳) در تیمار کاربرد ورمی کمپوست و بیوچار خرما به دست آمد. کاربرد ورمی کمپوست باعث دست یابی به بیشترین وزن متوسط میوه شد. بیشترین عملکرد کل (۷۲۳۳ گرم در بوته) و کارایی مصرف آب (۱۶/۱۱ کیلوگرم بر متر مکعب) در ترکیب تیماری مصرف ورمی کمپوست و بیوچار خرما مشاهده شد.

کلمات کلیدی:

بیوچار پسته، بیوچار خرما، تعداد میوه در بوته، متوسط وزن میوه، وزن تر اندام هوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1253900>

